

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (8): Η Μετάνοια (Αγίου Κυρίλλου Ιεροσολύμων)

Date : Οκτωβρίου 14, 2006

Η μετάνοια είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της πνευματικής ζωής. Η αναγνώριση της αμαρτωλότητός μας, ο πόνος επειδή πικράναμε τον Θεό, η απόφαση για μια αλλαγή και η καταφυγή στην εξομολόγηση αποτελούν την απαρχή της σωτηρίας μας.

Ο Τίμιος Πρόδρομος και ο ίδιος ο Κύριος άρχισαν το κήρυγμά τους καλώντας σε μετάνοια. Κανείς δεν μπορεί να σωθεί, αν δεν μετανοήσει. Μόνο με την μετάνοια ένας μεγάλος ληστής «λήστεψε» ακόμη και τον παράδεισο.

Είναι λοιπόν δαιμονική πλάνη να παραμελούν οι χριστιανοί την μετάνοια και την εξομολόγηση. Βέβαια, δεν αναφερόμαστε στην περίπτωση εκείνων, που ισχυρίζονται ότι δεν έκαναν τίποτε το αμαρτωλό, ή εκείνων που αυτοσχεδιάζουν τρόπους εξομολογήσεως, επειδή δεν θέλουν να ταπεινωθούν και να σκύψουν στο πετραχήλι του πνευματικού, όπως η θεόπνευστη εκκλησιαστική τάξη ορίζει. Αναφερόμαστε κυρίως στην περίπτωση πολλών χριστιανών, που αρκούνται σε άλλα «θρησκευτικά καθήκοντα» ή σε μια συμμετοχή στο ιεραποστολικό έργο ή σε νεφελώδεις συζητήσεις με Γέροντες, χωρίς καμιά διάθεση να «φυλάξουν οδούς σκληράς». Έτσι πιστεύουν ότι κατακτούν κορυφές, ενώ πλανώνται σε θανατηφόρα τέλματα αμετανοησίας, αναισθησίας και ναρκισσισμού.

Η αδιαφορία μας για μια αποφασιστική μετάνοια αποδεικνύεται ολοφάνερα από την ενασχόληση με την ζωή και τα σφάλματα των άλλων.

Είθε τα πολλά παραδείγματα μετανοίας, που αναφέρει ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, να μας ανανεώσουν τον ζήλο για μια πραγματική μετάνοια. Είθε να μας βοηθήσουν στο να επισημαίνουμε και να εξομολογούμαστε χωρίς καμιάν επιφύλαξη ή συγκάλυψη ή δικαιολογία όλες τις μυστικές αρρώστιες, τις πληγές και τα πάθη που λυμαίνονται την ψυχή μας, για την καθαρότητα της οποίας έχυσε το αίμα Του ο Κύριος. Είθε, τέλος, η μικρή ντροπή που δοκιμάζουμε μπροστά στον Πνευματικό, να μας απαλλάξει από την απέραντη ντροπή μπροστά σε ανθρώπους και αγγέλους κατά την ώρα της Κρίσεως.

(Πρόλογος εκ της Ι. Μ. Παρακλήτου)

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο πατώντας [εδώ](#)